

faa vidt at fraraade Vedtagelsen deraf. Jeg har allerede tidligere baade her i Salen og i Finantsudvalget haft Leilighed til at udtale, hvor megen Pris jeg sætter paa at faae disse Bevillinger. Jeg tillægger dem en stor Betydning, og denne Betragtning grunder jeg ikke alene i et almindeligt Ønske fra Udenrigsministeriets Side om at se en stor og fyldig Repræsentation i Udlandet, hvilket jeg maa anse for at være gavnligt for Landet, men jeg skal dertil føie, at jeg ogsaa af Hensyn til vore egne diplomatiske Kræfters Udvikling maa anse det for at være af stor Betydning. Naar jeg har fremhævet dette sidste Punkt, har jeg dermed gaaft vist ogsaa tænkt paa, at det vil være heldigt for Avancementernes Skyld, men det har dog ikke udelukkende været derfor. Jeg mente dermed at ville sige, at det kan have en stor Betydning for Udviklingen af Landets diplomatiske Kræfter, naar man har flere Poster at stille med, da det jo bidrager til de unge diplomatiske Kræfters Dannelse og Udvikling, naar de kunne sendes om til flere forskellige Lande. Jeg har endvidere udtalt, at foruden disse Grunde var der ogsaa andre, hvorfor jeg kunde ønske disse Poster genoprettede, navnlig den i Spanien, og da spør den, at vi i de sidste Aar have haft god Anledning til at føle Savnet af en Repræsentation der. Jeg har ikke grundet mit Ønske paa, at Forhandlingerne med Spanien vare mislykkede; det har jeg aldrig sagt; tværtimod ere Forhandlingerne, som jeg har udtalt, endnu sværende, og Haabet om at føre dem til et ønskeligt Resultat er slet ikke opgivet. Men en anden Ting er det, at vi under disse Forhandlinger have haft Leilighed til at føle Savnet af, at vi ikke som andre Lande, der i kortere Tid have faaet Traktater bragt istand med Spanien, have haft en Gesandt dernede.

Naar den ærede Ordfører har anset over Besættelsen af vore Gesandtskabsposter i en senere Periode og over, at jeg har sat Folk ind, som ikke fra Unadommen vare opdragne i den diplomatiske Karriere, skal jeg dertil kun bemærke, at jeg for det Første aldrig har bundet mig til at vælge til Besættelsen af de diplomatiske Poster alene Personer blandt de Diplomater, vi allerede havde; jeg har sagt, og det følger jo af sig selv, at jeg altid vil stræbe efter at vælge blandt det Personale, vi have; men Forholdene kunne jo stille sig saaledes, at det ikke er saa let iblandt dette Personale at finde en Mand, hvem man finder egnet netop til den Post, hvorom der kan være Tale, og det kan jeg sige med Sandhed, at det Valg, hvortil det ærede Medlem formodentlig sigtede, skete med velbe- raad Du og efter moden Overveielse. De

andre Tilfælde, som den ærede Ordfører formodentlig har sigtet til, ligge saa langt tilbage, at jeg ikke nærmere skal komme ind paa dem. Jeg skal blot fremhæve, at jeg altid har valgt med Samvittighedsfuldhed, fordi den nærmeste Pligt for mig jo maa være den at skaffe de bedst mulige Kræfter til Veie. Det er det, jeg har troet at gjøre ved at vælge de Personer, jeg netop har valgt. Jeg skal iøvrigt fastholde, at jeg maa mene, at det er af stor Betydning for os at faae de foreslaaede Gesandtskabsposter, og jeg kan ikke Andet end varmt anbefale det ærede Thing at vedtage de Forslag, jeg har stillet.

Bederskjold-Madsen: Det er blot en lille Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af den Bevilling, der under N. 2. opføres til Udstyring, Reiser og overordentlige Missioner til et Beløb af 23,000 Kr.: Som bekendt var denne Bevilling ifjor kun 10,000 Kr., og den er altsaa foreslaaet forhøiet med 13,000 Kr. Dette forekommer mig ikke at være heldigt, saa meget mindre, som denne Bevilling ifølge Statsrevisionens Betænkning oftere anvendes i D'emed, der vistnok ikke finde Billigelse hos Flertallet i dette Thing. Jeg vil derfor blot tillade mig at henlede det ærede Finantsudvalgs Opmærksomhed herpaa og henstille, om det ikke maatte finde sig foranlediget til at fremkomme med et Forslag til 3die Behandling, sigtende til at formindske denne Bevilling.

Ordføreren (Holstein): Til det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Begne (Thomsen), skal jeg kun sige, at det ikke har været selve de vedkommende Besættelser, jeg har inddraget, men derimod den høitærede Ministers Forhold i Anledning af disse Besættelser, og det er der fuldstændig Grund til at inddrage under Debatten nu, fordi Avancementshensyn eller Hensyn til Fremmeelse og Hensyn til at faae denne Post besat til Tjenestens Lære er blevet anført som det eneste Argument for de nu foreslaaede 2 Posters Besættelse, og dette Argument ikke kan anføres, saalænge Besættelserne ske, som de ske. Til den høitærede Minister skal jeg udtale, at naar han nu siger, at det er efter moden Overveielse, at den vedkommende Besættelse fandt Sted, maa jeg finde det beklageligt, at den høitærede Minister ikke overveier sine Ord, som han siger til os her i Aftensdagen, saa modent og saa nøie som de Besættelser, han foretager; thi dersom han havde gjort det, havde han næppe udtalt sig saa bestemt, som han gjorde, gaaft vist ikke i Løstets Form, men dog som et Tilhug og efter Forhandling netop i Anledning af Bed-